

Gör ditt hjärta till ett ständigt advent

Av Guido Stinissen (1931-1998), karmelit

Längtan är det bedjande hjärtats grundhållning, och denna måste vidmakthållas livet igenom. Det ständiga medvetandet om att man ännu inte helt uppfyllts av den Älskade får inte bytas bort mot lättköpta ”rikedomar” av vare sig sinnlig eller andlig art. Se till att du inte väljer det omedelbart gripbara till förfång för den stora gåva som ligger i beredskap åt dig. Bevara ditt hjärta i adventshållning. Tillåt ingenting att komma vid din så ömtåliga längtan efter Gud. Offra inte åt några avgudar på ditt hjärtas altare. Kristus måste vara och förbli den ende Guden som du tillber.

Om du är ensam kan det vara svårt att troget ha blicken fäst på Gud. Men Herren har menat det så att vi skall ha sällskap av varandra på vägen till honom. Att få dela sin gudslängtan med likasinnade, vilket är en gåva, ger ibland en förunderlig, bärande kraft. Teresa av Jesus talar om hur gott det gör att kunna tala med andra om Gud och särskilt om vad man upplever i bönen (jfr *Boken om mitt liv*, sid 218). Inte så sällan är det just inom en sådan vänskapsrelation som en människas gudslängtan kan växa och mogna. Den ene hjälper den andre att vara och förbli fri för Gud, honom som man tillsammans är på väg mot.

Det är först när din bön blivit längtan som du lär dig att verkligen känna Herren. Genom att du är helt inriktad på honom, växer det fram en djup förtrolighet mellan er. Mer än du själv anar gör sig Herren närvarande för dig. Är det inte denna verklighet som så underbart illustreras i liknelsen om de oförståndiga och de kloka brudtärnorna (Matt 25:1-13)? De som inte hållit sina lampor brinnande med längtans olja släpps inte in till bröllopet. ”Sannerligen, jag känner er inte”.

Det har inte vuxit fram någon kärleksrelation mellan Brudgummen och de unga flickorna, och därför står de också inför en stängd port. De vars lampor brinner, eftersom de hållit sig beredda på Brudgummens ankomst, känns däremot igen av honom. Tvärs igenom allt som skilt dem åt, har en djup förening kommit till stånd, helt enkelt på grund av deras ömsesidiga längtan! När Herren slutligen kommer är det inte som främling utan som den innerligt efterlängtrade. Han i sin tur känner igen dem och bjuder in dem till sin kärleks gästabad.

Inte endast med din egen längtans olja håller du din lampa brinnande, utan du bär hela mänsklighetens hunger i ditt hjärta. Du identifierar dig med hela Kyrkan, ja med hela skapelsen, som ropar som i födslovåndor och otåligt väntar på att Guds söner skall uppenbaras (jfr Rom 8: 19–22). Kyrkans och världens förtärande längtan lever i dig, arma människobarn. Ditt hjärta blir så vidöppet, så rymligt, så universellt som Jesu eget hjärta.

Du känner också igen dig i väktargestalten hos Jesaja (kap. 21) och i psalm 130. Även du kan säga: ”Herre, här står jag ständigt på vakt, dagen igenom, och jag förblir här på min post, natt efter natt” (Jes 21:8). Och som de forna edomiterna kommer också människorna nu och bestormar dig med frågor: ”Väktare, vad lider natten? Väktare, vad lider natten?” Du som lever utifrån en bedjande tro, du som fått erfara både natt och gryning och därmed lärt känna Herren, du som också framburit alla dessa människors längtan till honom, kan nu ge dem ett ord av hopp: ”Morgon har kommit”. Du får rikta dina blickar mot Den som kommer.

Det frigjorda hjärtat, som lever i en enda stor längtan, lockar fram Guds gåva. Så kunde han inte heller motstå Marias förväntansfulla längtan efter Messias utan gav henne sin Son, Frälsaren. Han kan inte annat än komma dem till mötes som ofta, länge och brinnande ber honom om det. Vem kan bättre än Maria, adventsgestalten framför alla andra, leda dig in i den *väntande kärleken*? Har inte denna kärlek präglat hela hennes liv, långt före bebådelsen och ända fram till hennes jordelivs slut? Hur måste hon inte i varje ögonblick av sitt liv i hjärtat ha burit en förväntansfull längtan efter sin Son. Så har hon medverkat till att fullborda frälsningsverket och förmedla nåden.

Må Maria – så förenad med oss, så förenad med sin Son Jesus – lära oss att leva i ett ständigt advent.

[Ur *Kristus är ditt liv*, Karmeliterna, 1998]